

dem. Sagen er den, at uden *N* og *M* er Helten Ingenting, og naar Studenten ikke har Noget at spise, kan han ikke nyde Godt af disse Institutioner. De ere ogsaa til Gavn for de rige Studenter, og der er altsaa ikke nogen særlig Grund til at fremhæve dem som Understøttelsesmidler for den fattige Studerende. Jeg bellager, at man ikke kan komme ud af de Stridigheder, som finde Sted, og som hindre en fyldigere Understøttelse fra disse Kilder. Jeg har selv i sin Tid nydt saa meget Godt af dem, at jeg ogsaa overordentlig gjerne vilde lade Nutidens unge og fattige Studerende komme til at nyde Godt deraf; men Striden ligger jo i Spørgsmaalet om de separate Fonds Stilling. Det er dette, der er i Veien, og man maa dog se, om man ikke tilsidt skulde kunne faae en Minister til at komme os imøde i den Henseende, ikke ved at fulte Studenterne, men derved, at der bliver uddelt færre Portioner. Ministeren maa se, at det, hvis han vil fremme disse meget hensigtsmæssige Formaal, ogsaa er nødvendigt at høre lidt efter, hvad der her foredræ. Ved saadanne Sager maa man virkelig komme hinanden Noget imøde, og det har forekommet mig, at den høitærede Minister er mindre inddruffen af Laugsaaenden end mange andre, vi have havt. Derfor har jeg haabet, at vi kunde komme til en Forstaaelse netop med ham; det vilde være overordentlig godt for de Studerende baade med Hensyn til det materielle og vistnok ogsaa med Hensyn til det rent videnskabelige Udbytte ved Universitetet. Den ærede Minister og den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amt's Iste Valgkreds (Scavenius) fandt det nødvendigt at udvilde, hvad vi Alle have set i Betænkningen angaaende de Forbringinger, Ministeren gjør om igjen at faae tilbage visse Beløb, der af Universitetets Kasse ere udrede til forskjellige Diemed. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at saalænge Universitetet vil staa som et særligt Institut, maa det ikke forlange baade i Pose og i Sæk. Naar det faar kostbare Hjælpemidler til sin Virksomhed, skal det lade sig nøie dermed, og ikke tillige forlange Menge ved Siden deraf. Opgiv den særlige Stilling; lad dette specielle Eiendomsforhold forsvinder, saa følger det af sig selv, at Statskassen udreder, hvad der er nødvendigt til slige Formaal. (En Stemme: Hvad er nødvendigt?). Hvad der er nødvendigt, lader sig selvfølgelig kun bestemme efter Videnskabens Avvikling til enhver Tid, og Forbringingerne derom bør gjøres fra Ministeren, støttet til de videnskabelige Kolleger, som bæres af disse Midler. Hvad dernæst vor Dom angaar om det, der er nødvendigt eller ikke, vil den være meget afhængig af, hvad vi til enhver Tid, kjendende Folkets Bestaaenhed og Statens økonomiske Stilling, antage, at man for Dieblivet kan gaa ind paa. Intet er efter min Mening saa utafnemmeligt som den Bestyldning, der indirekte ligger i disse Forsøg

paa at opretholde de separate Fonds, den Bestyldning nemlig mod den herværende Repræsentation, at den skulde være saaledes bestaaende, at man maatte befrygte, at de høiere aandelige Formaal ikke vilde blive befordrede, dersom man borttog den særlige Stilling fra disse Midler. Dette er utafnemmeligt lige overfor den Kjendtgjæring, som er tilstede i den overordentlige Beredvillighed, som dette Thing i en Række af Aar har vist til at komme alle saadanne Krav imøde. Jeg tør tillade mig at tro, at der i den Henseende er gjort Alt, hvad der er forlangt (Brix: Ofte med Modstand). Man har undertiden modsat sig Et og Andet, fordi det, naar man faae tilbunds i Sagen, var Noget, der mere angik visse Personer end Videnskaben i og for sig. Naar man ser de udmærkede Hjælpemidler, som Videnskaben har faaet i den Tid, Rigsdagen har bestaaet, forekommer det mig, at det enten er grundet i en stor Umyndighed om, hvad der er sket, eller ogsaa i en ond Villie, naar man vil bestyldte den herværende Repræsentation for en saadan Fremgangsmaade, at den skulde kunne opvække nogen grundet Frygt for Fremtiden.

Formanden: Det var temmelig stærke Udtryk, hvormed det ærede Medlem betegnede den modstaaende Anskuelse.

Winther: Jeg har ikke figtet til Nogen heri Salen; der er jo fremkommet langt stærkere Udtryk andetseds end de, der have lydt her, men jeg skal efterkomme den ærede Formands Paamindeelse. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund for Thinget til med eet Slag at tilintetgjøre Alt, hvad det i en Række af Aar med velberaad Du i hvert enkelt Tilfælde har foretaget sig, men det er netop det, den ærede Minister forlanger, idet han fordrer disse Tilskud til Universitetet. Jeg kan iøvrigt være tilfreds med den Avvikling, den ærede Ordfører har givet af de foreliggende Sager, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget længere. Jeg skulde ikke have taget Ordet, naar der ikke var fremkommet Udtalelser, navnlig fra den ærede Minister, af en Art, som var mig uventet, og som forekomme mig i sin Rod at udspringe fra en Mistillid til dette Things Sands for Videnskab, Kunst og andre høiere Interesser.

Frederiksen: Det ærede Medlem, som nys talte, har utvivlsom fuldstændig Ret, naar han talte om, at det nuværende juridiske Fakultet ikke udvædede nogen stor Indskyldelse paa de Studerende og havde mange Tilhørere. Det er aldeles stridende imod de virkelige Forhold (Winther: Jeg talte ikke om den Afdeling, det ærede Medlem hører til). Ja, er der Nogen, der har faa Tilhørere, saa er det selvfølgelig den Afdeling, jeg hører til, da det er et forholdsvist ringe Antal Studerende, der underkaster sig den